

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเป็นยุคของข้อมูลข่าวสารที่โลกมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพราะทุกประเทศสามารถสื่อสารกันได้อย่างทั่วถึง โดยมีภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่มีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นเครื่องมือในการรับข่าวสารและเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับสูงต่อไป รัฐบาลตระหนักถึงปัญหาการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทย จึงจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตลอด 12 ปี ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสารได้ โดยสามารถรับสื่อสาร มีความรู้ ความเข้าใจสารสนเทศต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการเรียนภาษาอังกฤษ จึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา และมีนโยบายเร่งรัดพัฒนาคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ในห้องเรียนไปใช้ในการดำรงชีวิตให้ได้ นั่น ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งปรากฏอยู่ในจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2544 ที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่องตลอดความสามารถนำไปใช้ในการศึกษาหรือนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ โดยมีมาตรฐานขั้นพื้นฐาน (กรมวิชาการ, 2544: 3)

หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในประเทศไทยเป็นการสอนภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศ มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนของตนเพิ่มขึ้น เป็นการจัดการเรียนรู้ภาษาให้เชื่อมโยงกับประสบการณ์ชีวิตของผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มีแนวการจัดการเรียนรู้อยู่โดยจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้มุ่งเน้นระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากนี้จะมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของตนเต็มตามศักยภาพ ความถนัดและความสนใจอย่างแท้จริง กำหนดให้นักเรียนได้เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา และกำหนดมาตรฐานขั้น

พื้นฐานไว้เป็นช่วงชั้น กำหนดกรอบเนื้อหา กระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญ และกระบวนการวัด ประเมินผลไว้ชัดเจนแต่ยืดหยุ่นให้ท้องถิ่นได้พัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพของผู้เรียน และสภาพ ความต้องการของท้องถิ่นได้ เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้มีทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน สามารถติดต่อสื่อสาร รับสารและพัฒนาภาษาเพื่อการศึกษา

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ซึ่งได้แก่ การฟัง พูด อ่านและเขียน นั้น การเขียนนับเป็นทักษะที่ย่างยากซับซ้อนมากที่สุดเป็นทักษะที่สอนยากและนักเรียนประสบผลสำเร็จ น้อยที่สุด ดังนั้นในการสอนเขียนจึงต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง จึงจะทำให้ผู้เรียนเขียน ได้ ถูกต้องหลักของการใช้ภาษา ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายตามที่ผู้เขียนต้องการได้ (จักรภพ วิชัยพันธ์, 2541 : 1) นอกจากนี้การเขียนยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องอื่น ๆ อีกหลายประการ คือ ประการ ที่หนึ่ง ช่วยเสริม การเรียนโครงสร้างทางไวยากรณ์ สำนวน และศัพท์ที่ได้เรียนไปแล้วให้เข้าใจ และถูกต้องยิ่งขึ้น ประการที่สอง ในขณะที่ผู้เรียนเขียน ผู้เรียนมีโอกาสเสี่ยงต่อการเขียนผิดเขียน ถูก ประการที่สาม ผู้เรียนจำเป็นต้องเข้าใจเกี่ยวกับภาษาใหม่ โดยการแสดงออกทางความคิด ตลอดจนใช้สายตาและมือประสานกัน เพื่อเป็นการเสริมการเรียนรู้ ยิ่งผู้เรียนใช้ความพยายาม ในการเขียนมากเท่าใด ผู้เรียนก็จะพบการเขียนสิ่งใหม่ ๆ ตลอดวิธีการแสดงออกทางความจำมาก ยิ่งขึ้น (สุภัทรา อักษรนุเคราะห์, 2542: 108)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้ให้แนวคิดในการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษอ่านออกเขียนได้ (Literacy English) ว่าเป็นการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเริ่ม เรียนรู้ระบบการเขียนและการสะกดคำภาษาอังกฤษที่ฟังพูดได้แล้วในระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory English) ซึ่งในระดับนี้ผู้เรียนจะเกิดความสามารภในการสื่อสารทั้งด้วยการฟัง พูด อ่านและเขียน โดยการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ที่ทำให้เกิดความสุขสนุกสนาน เริ่มพัฒนา ความสามารถพื้นฐานในการเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรมและในการสื่อความได้ถูกต้องตามหลัก ภาษารเรียนรู้คำนามเกี่ยวกับคน สัตว์ สิ่งของ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวันทั่ว ๆ ไป และคำกริยา แสดงลักษณะและอาการของสิ่งเหล่านี้โดยขยายวงศัพท์เพิ่มขึ้นตามความเหมาะสม ฝึกใช้หนังสือ พจนานุกรม ตลอดจนสื่อที่พบเห็นรอบๆ ตัวเป็นเครื่องช่วยในการเรียนรู้ และส่งเสริมให้มีเจตคติที่ ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเห็นประโยชน์ และคุณค่าของภาษาอังกฤษ

จากสาเหตุดังกล่าวในฐานะที่ผู้ทำการศึกษาเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนภาษาอังกฤษ และเคยประสบปัญหาเกี่ยวกับการเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่เสมอ ผู้ศึกษาจึงสนใจหาแนวทางในการแก้ปัญหา นี้ โดยการสร้าง แบบฝึกการเขียน จากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระ (Controlled-to-Free Approach) ซึ่งเป็นวิธีการ สอนเขียนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นการฝึกภาษาขั้นตอน เริ่มจากการควบคุมทุกสิ่งทุกอย่าง เช่น คำศัพท์

โครงสร้างไวยากรณ์ ตลอดจนคำตอบ จนกระทั่งถึงการเขียนได้อย่างอิสระ โดยเน้นความถูกต้องของการใช้คำและหลักไวยากรณ์ มีขั้นตอนในการฝึกคือ ขั้นควบคุมเต็มที่ (Fully-controlled-exercises) เป็นขั้นฝึกให้เขียนแบบคัดลอก เปลี่ยนคำ เปลี่ยนประโยคตามกรอบกิจกรรมที่ครูจัดไว้ให้ โดยมีคำตอบที่ตายตัวขั้นกึ่งควบคุม (Semi-Controlled-Exercises) เป็นขั้นฝึกให้เขียนแบบครูกอปปี้เนื้อหาให้เปลี่ยนคำ เปลี่ยนโครงสร้างไวยากรณ์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเขียนประโยคในการสื่อความได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ โดยมีคำตอบที่หลากหลายไม่ตายตัว ขั้นเขียนอิสระเป็นขั้นฝึกให้เขียนแบบให้ผู้เรียนกำหนดคำ กำหนดเนื้อหารายละเอียดเอง แล้วเขียนตามจินตนาการที่ตนเองสร้างขึ้น (SEAMEO Regional Language Center, 1995)

การสร้างแบบฝึกการเขียนจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระแก้ปัญหาการเขียน จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการเขียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการเขียนแบบดังกล่าวเป็นวิธีการสอนเขียนที่มีการฝึกต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ ในการฝึกขั้นตอนแรกเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดแก่นักเรียนที่มักเขียนผิด จึงมีขั้นควบคุมการเขียนคำศัพท์ ประโยค ตามโครงสร้างไวยากรณ์ ขั้นตอนที่สอง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้การเขียนคำศัพท์ และประโยคที่เรียนมาแล้ว ซึ่งนักเรียนสามารถนำมาเขียนเองตามคำชี้แจงของแต่ละแบบฝึกที่กำหนด จนถึงขั้นตอนที่สาม นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ และประโยคในขั้นตอนแรก และขั้นตอนที่สอง มาเขียนเป็นประโยคเชิงบรรยายได้ถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ ซึ่งการเรียนโดยวิธีนี้ช่วยป้องกันไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดแก่นักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาได้อย่างเป็นดี นวลใย หนูมี (2543: 7) ได้กล่าวว่า แบบฝึกทางภาษาที่จัดขึ้นอย่างมีระบบมีขั้นตอน ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาและจำได้คงทน เนื่องจากได้ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง จนเกิดเป็นทักษะและนอกจากนี้ จ่านง โปธาเกียง (2540: 65) ได้ชี้ให้เห็นว่า แบบฝึกทางภาษาที่จัดทำขึ้นยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ จะเป็นเครื่องมือที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพไม่เพียงแต่จะช่วยให้การสื่อสารดำเนินไปด้วยดีเท่านั้น หากยังทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมในการสื่อสารเป็นไปโดยอัตโนมัติ ดังนั้นเพื่อให้การสอนเขียนภาษาอังกฤษในระดับประถมได้ผลดีขึ้นควรจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ

ผู้วิจัยจึงสร้างแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระขึ้น เพื่อนำไปใช้สอนการเขียนภาษาอังกฤษในระยะเริ่มต้นในระดับประถมศึกษา โดยเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพราะจะช่วยให้นักเรียนได้มีเครื่องมือสนับสนุนการสอนสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่ โดยอาศัยประสบการณ์และแนวคิดของนักศึกษามาดัดแปลงให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อม ตามวัยและให้ความสนใจในการเรียนของนักเรียนในระดับประถมศึกษา ซึ่งในระดับประถมศึกษาปีที่ 3-4 มุ่งเน้นให้ผู้เริ่มเรียนรู้ระบบการเขียนและการสะกดคำได้แล้วในระดับ

เตรียมความพร้อมและพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนรวมทั้งฝึกหัดคัดลายมือและเขียนคำตอบโดยถูกต้อง เหมาะสมกับระดับที่เรียน

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอน ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบ้านตรัง จึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเขียน โดยการปฏิบัติตามกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละแบบฝึก เลือกเนื้อหาไม่ยากหรือง่ายเกินไป เพื่อไม่ทำให้เกิดความท้อถอยหรือเบื่อหน่าย และมีโอกาสฝึกฝนการเขียนในรูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องเป็นระบบ แบบฝึกจะเริ่มจากง่ายไปหายาก โดยใช้รูปภาพประกอบทุกชุดการฝึก เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนให้ดียิ่งขึ้น จึงเห็นว่าควรจะทำการศึกษาเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อจะได้เป็นพื้นฐานในการเรียนระดับชั้นอื่นๆอีกทั้งเป็นการสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และมาตรฐานช่วงชั้นด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตรัง อำเภอยะลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 20 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น การใช้แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระ
ตัวแปรตาม ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ จากหนังสือเรียน Smart Kid ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยได้นำจากหน่วยการเรียนรู้ ในมาตรฐานการเรียนรู้รายปี แล้วนำมาคัดเลือกเพื่อสร้างแบบฝึกในแต่ละแบบฝึก ซึ่งมี หน่วยการเรียนรู้ 5 หน่วยย่อย ดังนี้

หน่วยที่ 1 – 2 การใช้ประโยคคำสั่ง และประโยคขอร้อง

หน่วยที่ 3 – 4 การบอกและการถามที่ขึ้นต้นด้วย what is this/that?

หน่วยที่ 5 – 6 การบอกจำนวนคำนามเอกพจน์ และพหูพจน์

หน่วยที่ 7 – 8 การถามตอบเกี่ยวกับส่วนต่างๆ ของร่างกาย

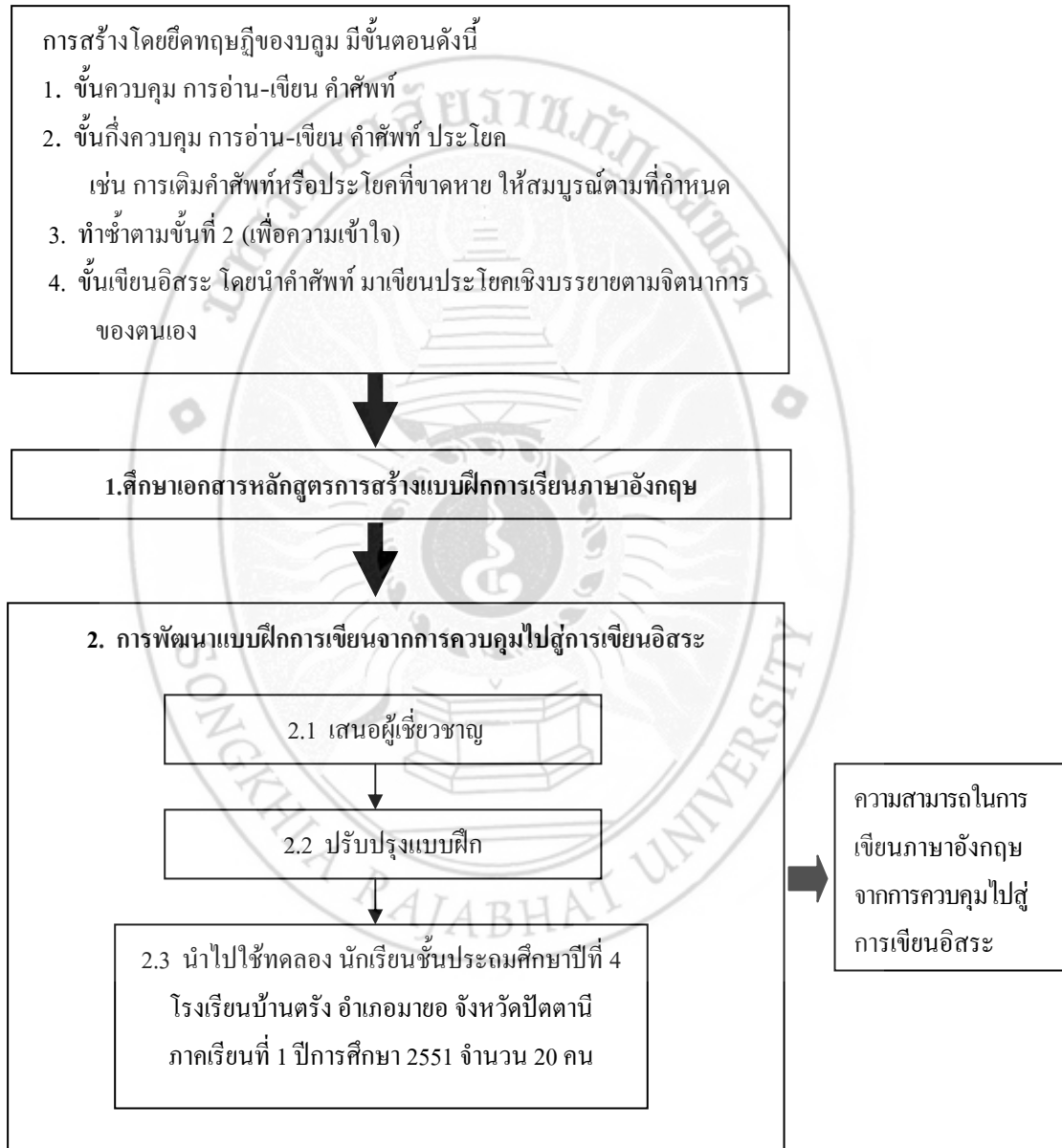
หน่วยที่ 9 – 10 การถามตอบเกี่ยวกับอาชีพ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “การใช้แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดไว้ดังภาพ 1

แบบฝึกการเขียนจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระ

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย วัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตรัง อำเภอมายอ จังหวัดปัตตานี

สมมติฐานในการวิจัย

ความสามารถในการใช้แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเขียนภาษาอังกฤษจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระ คือ การฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ด้วยแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระจำนวน 10 แบบฝึกหัด เพื่อวัดความสามารถในการเขียนอย่างมีระบบ มีขั้นตอนในการฝึก 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นควบคุมเต็มที่ เป็นขั้นฝึกให้เขียนแบบคัดลอก เปลี่ยนคำ เปลี่ยนประโยค ตามกรอบกิจกรรมที่ครูจัดไว้ให้ มีคำตอบที่ตายตัว เป็นแบบฝึกเขียนคำศัพท์

ขั้นกึ่งควบคุม เป็นขั้นตอนฝึกให้เขียนแบบคอยชี้แนะให้เปลี่ยนคำ เปลี่ยนโครงสร้างไวยากรณ์มีคำตอบที่ไม่ตายตัว เป็นแบบฝึกเขียนประโยค

ขั้นเขียนอิสระ เป็นขั้นฝึกให้เขียนแบบให้ผู้เรียนกำหนดคำ สร้างภาษาที่ใช้สื่อความของตนได้ถูกต้องตามหลักภาษา แล้วนำมาเขียนเป็นเรื่องราวตามจินตนาการเป็นแบบฝึกเขียนเชิงบรรยาย

2. แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระ คือ สื่อการสอนที่ผู้วิจัยให้ผู้เรียนใช้ฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในการเรียนตามแบบเรียน Smart Kid ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 แบบฝึกหัด โดยเน้นความถูกต้องของการใช้คำ และ โครงสร้างไวยากรณ์

3. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการสื่อความหมาย โดยการเขียนภาษาอังกฤษระดับคำ ระดับประโยคและข้อความ ซึ่งประกอบด้วยประโยคประมาณ 4 - 5 ประโยคและมีโครงสร้างประโยคไม่ซับซ้อนซึ่งวัดได้จากคะแนนในการทำแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผลของการใช้แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระเป็นแนวทางแก่ครูภาษาอังกฤษ ในการพัฒนาสื่อการสอนเพื่อให้เกิดความชำนาญและส่งผลต่อความสามารถ

ของนักเรียนในการเขียน และเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอน ผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำไปพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนต่อไป

2. เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพทักษะการเขียน การสอนทักษะด้านต่าง ๆ ของกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษหรือกลุ่มสาระวิชาอื่นๆ ในชั้นประถมต่อไป

3. ทำให้ได้แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถนำไปใช้กับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเขียนให้มีศักยภาพดีขึ้น

